

ŚW. WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 11(95) • POZNAŃ • GRUDZIEŃ 2013r.

Jeszcze widzę w moich oczach zapalony w Uroczystość Chrystusa Króla paschał. Był on postawiony w centrum kościoła, przy ołtarzu, jakby miał jeszcze bardziej „rzucić” się w oczy i prowokować do dokładniejszego przyjrzenia się jemu. Zwykle jest przy chrzcielnicy, bo w swojej symbolicznie nawiązuje do sakramentu chrztu. Jest on symbolem Chrystusa zmartwychwstałego i żyjącego na wieki. Jego płomień to życie, które Jezus ma dla nas, aby obejmując człowieka mógł go Sobą przenikać oraz wypełniać każdy szczegół naszego życia. Bo On chce w nas wejść. I On tak w nas wchodzi podczas przyjmowania sakramentu chrztu. On też przynosi przymierze z nami. Ten zapalony paschał oznacza płomienną propozycję Pana Jezusa, który „pragnie, aby on zapłonął naszą miłością do Niego”. Stąd zapalona świeca każdego nowoochrzczonego podczas Liturgii Chrztu.

Właśnie to mieliśmy w sobie odświeżyć w ostatnią Niedzielę, która zamykała Rok Wiary. Ten rok to czas od Boga. Mieliśmy w nim „ponownie odkryć treść wiary wyznawanej, celebrowanej, przeżywanej i

„Nowy Adwent”

przemodlonej i zastanowić się nad samym aktem wiary”. (List „Porta Fidei” nr 9). I z tymi doświadczeniami i faktami tamtego Roku, mamy dalej przeżywać swoją wiary. W kolejnym roku, pod hasłem: „Wierzę w Syna Bożego”, jak zaproponowali to polscy biskupi, mamy w sposób szczególny „ożywić osobistą wiarę w Syna Bożego, która owocuje zaangażowaniem w życie wspólnoty i świadectwem życia chrześcijańskiego” (abp Stanisław Gądecki na Konferencji Episkopatu). Ma nas to też przygotować do obchodów 1050 rocznicy Chrztu Polski, która przypadnie w 2016 r. Ilekroć powracam do tematu początków chrześcijaństwa w Polsce przypominam sobie obraz Jana Matejki przedstawiający księżną Dąbrówkę, matkę chrzestną naszego Narodu. Nasz wielki malarz przedstawił ją ze świecą o ostro świecącym płomieniem symbolizującym jej wiarę. To właśnie jej wiara pomogła Mieszkowi przyjąć chrześcijaństwo. Jej wpatrywanie

się w Jezusa Chrystusa, który był jej Panem, było na tyle żywa i konkretna, że nasz pierwszy historyczny władca przyjął Chrystusową wiarę. Jej świadectwo niech nam pomoże w kształtowaniu autentycznej i pogłębionej wiary, której cechą będzie harmonia z rozumem i szacunkiem dla człowieka oraz uznaniem należnego dla Kościoła miejsca. Na nowy Adwent, kolejny już w naszym życiu, na podejmowane w tym czasie postanowienia, na odnowienie przymierza z Jezusem w sakramencie pokuty życzę ze szczerego serca Błogosławieństwa Bożego. Zapraszam też na Roraty odprowadzane od poniedziałku do piątku o g. 6.45, i modlitwę jutrzni o g. 6.00 rano w salce parafialnej. Proszę też o szczególną modlitwę za księży, zwłaszcza, że nasz ks. Marek Frąckowiak przechodzi na wikariat do Parafii na Dębucy a przychodzi nam do pomocy ks. dr Trojan Marchwiak. Jakże nam wszystkim potrzebna jest wspólnota wiary, żebyśmy z radością i wzruszeniem mogli głosić „Bóg się rodzi, moc truchleje...”

ks. Marek Kaiser - proboszcz

Adwent – czas przygotowania na święta Bożego Narodzenia

W pierwszą niedzielę grudnia rozpoczyna się nie tylko nowy rok liturgiczny, ale także Adwent. Sobór Watykański II tak mówi o tym okresie: „czas Adwentu ma podwójny charakter: jest czasem przygotowania na święta Bożego Narodzenia, w czasie którym wspomina się pierwsze przyjście Syna Bożego do ludzi i jednocześnie jest czasem, w którym Kościół oczekuje powtórnego przyjścia Chrystusa u końca czasów”.

W Adwencie szaty liturgiczne mają zazwyczaj kolor fioletowy. Wyjątkiem jest trzecia niedziela Adwentu, w której wyrażamy naszą radość z bliskości Pana. „**Radujcie się zawsze w Panu, raz jeszcze powiadam: radujcie się! Pan jest blisko**” – to antyfona rozpoczynająca Eucharystię. Kolorem szat liturgicznych na tę niedzielę jest kolor różowy, który używa się jeszcze tylko w czwartą Niedzielę Wielkiego Postu. Dlatego Trzecią Niedzielę Adwentu nazywa się często „niedzielą radości” lub „niedzielą różową”.

Od czasów papieża Grzegorza Wielkiego, który zmarł w VII w. wprowadzono w liturgii czterotygodniowy okres przygotowawczy do świętowania

Bożego Narodzenia. Kościół w Adwencie zaprasza wszystkich wiernych do uczestniczenia we Mszach św. roratnich, które poświęcone są Najświętszej Maryi Pannie. W większości krajów europejskich rozpowszechniła się praktyka sprawowania rorat przez 9 ostatnich dni przed Bożym Narodzeniem. W Niemczech i w Polsce msze roratnie odbywają się przez cały Adwent. Najstarsze wzmianki celebrowania rorat sięgają XIII w. Odprawiano je we wczesnych godzinach porannych i miały one uroczysty przebieg. Odprawianie rorat mieli wprowadzić w Poznaniu książę Przemysław I oraz jego brat Bolesław Pobożny, a w Krakowie Bolesław Wstydlivy na prośbę św. Kingi. Największy rozwój i popularność roraty osiągają w XVI w. Codziennie w tej Mszy św. uczestniczyli królowie Zygmunt Stary i Zygmunt August, królowa Bona i Anna Jagiellonka.

W czasie odprawiania Mszy św. roratniej przy ołtarzu zapala się dodatkową świecę tzw. roratkę. Jest ona zwykle przyozdobiona białą lub niebieską wstążką. Świeca ta symbolizuje obecność Maryi, która w swoim łonie przynosi

światu Chrystusa. W dawnych czasach przed rozpoczęciem Mszy św. do ołtarza podchodził król, który niosąc pięknie ozdobioną świecę, umieszczał ją na najwyższym lichtarzu na środku ołtarza. Po nim do ołtarza podchodzili przedstawiciele ówczesnych stanów – prymas, senator, ziemianin, rycerz, mieszczanin i chłop, którzy zwykle świece wręczali celebransowi.

Obecnie Msze św. roratnie odbywają się zazwyczaj wczesnym rankiem. Towarzyszy im wyjątkowa atmosfera, różniąca się od innych okresów liturgicznych. Eucharystia rozpoczyna się przy wygaszonych światłach w świątyni. Palą się tylko świece ołtarzowe i lampiony przyniesione przez dzieci. Dopiero podczas śpiewania uroczystego hymnu „Chwała na wysokości Bogu”, zapalają się wszystkie światła w kościele.

Adwent jest czasem, który ukazuje nam prawdziwą radość bycia chrześcijaninem, który pobożnie i radośnie oczekuje przyjścia Jezusa, Syna Bożego.

W naszym kościele zapraszamy na Msze św. roratnie w Adwencie o godz. 6⁴⁵. Przed roratami - jutrznia o godz. 6.00.

BETLEJEM – MIASTO BOŻEGO NARODZENIA

Dwa tysiące lat, jakie upłynęły od narodzenia Jezusa w Betlejem, to zaledwie część dziejów tego starożytnego miasta. Po raz pierwszy jego nazwę (**Bit Lahmi** czyli Dom Chleba) wymieniono w XIV w. przed Chrystusem. W XI w. przed Chrystusem urodził się w Betlejem Dawid, król izraelski, z którego rodu miał przyjść wybawiciel – Mesjasz. Tysiąc lat później, pod koniec panowania króla Heroda, narodził się Jezus Chrystus.

Pierwszy kościół w Ziemi Świętej został wzniesiony w 326 r. przez cesarza Konstantyna Wielkiego i jego matkę św. Helenę. Znajdował się on nad grota Bożego Narodzenia.

Dzisiejsze Betlejem jest miastem arabskim i centrum pielgrzymowania świata chrześcijańskiego. Przybywający do tego miasta pielgrzymi w pierwszej kolejności udają się do Bazyliki Narodzenia Pańskiego. Należy ona do ortodoksyjnych Greków, a w części również do Ormian. Ojcowie franciszkanie z ramienia Kościoła rzymskokatolickiego mają prawo do ołtarza Trzech Króli i do miejsca Żłóbka w Grocie Narodzenia.

Wewnątrz Bazyliki Bożego Narodzenia tak, jak we wszystkich miejscach związanych z życiem Jezusa Chrystusa panuje prostota i skromność. Ale przecież przyjście na świat Zbawiciela dokonało się właśnie w takich warunkach. Centralnym i najważniejszym miejscem w Bazylice jest Grota Narodzenia, w której znajduje się czternastoramienna gwiazda, na której znajduje się napis: „**Tu z Maryi Dziewicy narodził się Jezus Chrystus**”. Pielgrzymi schodzący po ciasnych schodkach do Groty Narodzenia z wielką czcią i wzruszeniem oraz głęboką wiarą, klękają i całują to święte miejsce oznaczające miejsce narodzenia Chrystusa. Atmosfera panująca w tym miejscu jest jedyna w swoim rodzaju. Tu serce napełnia się niezwykłym pokojem. Lamy oliwne

oświecają pielgrzymów, którym ze wzruszenia spływają łzy po twarzy. Wierni odwiedzający to miejsce chcą na dłużej zatrzymać się na osobistą refleksję. Niestety, Grota Narodzenia nie daje takich możliwości ze względu na ciągły ruch pielgrzymów.

Znakomitym miejscem wyciszenia i zadumy jest przylegający jedną ze ścian do Bazyliki Bożego Narodzenia, kościół św. Katarzyny, wybudowany przez franciszkanów w 1882 r. Z bocznej nawy do podziemi prowadzą schody, gdzie znajdują się groty zamienione na kapliczki z ołtarzami. W jednej z nich znajduje się cела św. Hieronima, tłumacza Pisma Świętego, mieszkającego tutaj przez 35 lat. Freski, mozaiki oraz skromny wystrój wnętrza świątyni pozwala na modlitwę i kontemplację.

W okresie Świąt Bożego Narodzenia uwagę milionów ludzi skupia się na procesji na placu Żłóbka i na Pasterce w noc Bożego Narodzenia. Przygotowania lokalnej, katolickiej wspólnoty rozpoczynają się już od 25 listopada, w dzień św. Katarzyny. Duchowym przygotowaniem do przeżycia Bożego Narodzenia jest nowenna do Dzieciątka Jezus.

W wigilię, Łaciński Patriarcha Jerozolimy przyjmowany jest przez burmistrza Betlejem, wspólnotę katolicką oraz inne wspólnoty chrześcijańskie. W godzinach popołudniowych w kościele św. Katarzyny odbywają się uroczyste nieszpory i procesje. Wieczorem wszyscy goście zasiadają do uroczystej kolacji. Nie ma tutaj polskiej tradycji wieczerzy bez mięsa i dzielenia się opłatkiem. Ojcowie franciszkanie biorący udział w tej wieczerzy starają się zawsze wprowadzać ten zwyczaj w miarę możliwości. Pasterka tradycyjnie odbywa się w kościele św. Katarzyny, a nie w Bazylice Bożego Narodzenia, która jest grecką prawosławną

świątynią. Pasterce przewodniczy Patriarcha Łaciński, obecni są przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, osoby duchowne oraz prezydent Autonomii Palestyńskiej. Zawsze jest tutaj ponad 100 koncelebrujących kapłanów oraz ok. 2500 wiernych. W Pasterce w Betlejem może uczestniczyć osoba, która ma odpowiednią kartę wstępu. Taką kartę można otrzymać bezpłatnie, ale trzeba to zrobić dużo wcześniej. Wejściówki do kościoła św. Katarzyny przydzielane są w połowie grudnia przez ojców franciszkanów z Chrześcijańskiego Centrum Informacyjnego w Jerozolimie. Oczywiście chętnych jest dużo więcej, ale nie wszyscy mogą uczestniczyć w uroczystości wewnątrz kościoła. Dlatego dla osób, które nie dostaną się do środka na Placu Żłóbka przed Bazyliką ustawia się telebimy.

Podczas liturgii wspominamy na całym świecie tajemnicę Bożego Narodzenia, mówiąc, że „**dzisiaj narodził się nam Chrystus Pan Zbawiciel**”, ale tylko w Betlejem podczas Pasterski możemy powiedzieć „dzisiaj i tutaj narodził się Chrystus”.

Na zakończenie uroczystej Mszy św., Patriarcha Jerozolimy przechodzi do Groty Narodzenia, by tam odśpiewać Ewangelię i dotknąć tego miejsca. Betlejemska figurka Dzieciątka Jezus niesiona jest w procesji i przy śpiewie hymnu pochwalnego „Ciebie Boga wychwalamy”, umieszczona jest na gwieździe narodzenia, a następnie złożona w miejscu Żłóbka, tam gdzie Chrystus znalazł schronienie. Figurka Jezusa zostaje na tym miejscu aż do Trzech Króli, czyli do uroczystości Objawienia Pańskiego, kiedy kończy się tutaj uroczystość Bożego Narodzenia. Św. Hieronim nazwał Betlejem „najświętszym miastem świata” i spędził tam większość życia, jako mnich i tłumacz Pisma św.

„**Bożego Narodzenia ta noc jest dla nas święta...**”

Stanisław Wyspiański

Na przestrzeni całego roku, to rzeczywiście wyjątkowy dzień- piękny, przepiękny, wypełniony głębokimi treściami. Przed tym świętem obchodzona jest wigilia („wigiliare” znaczy dosłownie czuwać), aby można jak najlepiej przygotować się do przyjęcia narodzin Syna Bożego. W wigilię urzeczywistnia się bardzo ważna prawda wiary, że Bóg stał się człowiekiem. Z miłości do człowieka przyjął jego los.

Niech każde serce będzie naszym Betlejem!

Naszym drogim czytelnikom,
pełnych pokoju Świat Bożego Narodzenia
oraz błogosławionego Nowego Roku

życzy
Redakcja Pisma Parafialnego Św. Wojciech

Sejmowa Komisja Kultury i Środków Przekazu
przyjęła 20.11. br. projekt uchwały
ustanawiający przyszły rok Rokiem św. Jana z Dukli.
W 2014 roku mija 600 lat
od urodzin świętego i przypada 275 rocznica
ustanowienia go patronem Polski.

275 rocznica ustanowienia św. Jana z Dukli patronem Polski wpisuje się w szereg działań władz polskich, które doceniały jego walkę o prawdę, wierność Bożym przykazaniom oraz ofiarną miłość Ojczyzny. Niech pamięć jego działań, zmierzających do troski całego narodu o wspólne dobro w duchu sprawiedliwości społecznej i miłości bliźniego, będzie fundamentem naszej tożsamości narodowej w Europie. Sejm RP, przekonany o szczególnym znaczeniu postaci św. Jana z Dukli dla naszego kraju, w 275. rocznicę ustanowienia go patronem Polski oraz w 600-lecie jego urodzin, ogłasza rok 2014 Rokiem św. Jana z Dukli – czytamy we fragmencie projektu uchwały.

Jan z Dukli urodził się około 1414 roku w rodzinie mieszczańskiej w małopolskim mieście Dukla leżącym na szlaku handlowym z Polski na Węgry. Uczył się w rodzinnym mieście, a później w Krakowie. W młodości przebywał w pustelni na wzgórzu Zaśpita w Trzcianie koło Dukli. Opuściwszy pustelnię (ok. 1434) wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych – franciszkanów. Studiował w Krakowie. W zakonie pełnił funkcję gwardiana klasztoru w Krośnie w latach 1438-1440, gdzie rozbudował świątynię, oraz od r. 1444 we Lwowie. Prowadził też działalność duszpasterską i zasłynął z porywających kazań. W wieku 60 lat Jan z Dukli przeszedł do surowszej gałęzi zakonu franciszkanów, zwanej w Polsce

bernardynami (od imienia św. Bernardyna ze Sieny). Pełnił tam również funkcje kaznodziei i spowiednika w klasztorach w Poznaniu i Lwowie. Pod koniec życia poważnie chorował i stracił wzrok. Zmarł 29

września 1484 roku i został pochowany we Lwowie w tamtejszym kościele bernardyńskim. Kult zakonnikarozwinął się dosyć szybko po jego śmierci. Do jego grobu pielgrzymowali nawet królowie jak Zygmunt III Waza, Jan Kazimierz, Michał Korybut

Cd na str 4

ŚWIĘTA

*Dziecięce buzie w oknie przyklejone,
Już od chwil wielu pilnie obserwują
Niebo, wieczornym zmierzchem
przesłonięto
I wreszcie pierwszą gwiazdkę odnajdują.*

*Tupocą nogi, stół już zastawiony,
Dwanaście potraw jako jest w zwyczaju,
Biały opłatek na sianku złożony,
Wszyscy serdecznie życzenia składają*

*Strojna choinka blask roztacza wkoło,
Prezenty kuszą ślicznie pakowane,
Płyną kolędy śpiewane wesolo,
Święta - z dziecięcych lat zapamiętane.*

Maria Ellnain- Wojtaszek

Adwent konfrontuje nas z Bogiem - tajemnicą, który nadal objawia się w świecie i przychodzi do człowieka, By rozświetlić jego mroki. Adwent jest więc szansą, by na nowo odkryć i zachwycić się tym wymiarem życia. Zapraszamy drogich parafian do kościoła św. Wojciecha w dniach 16, 17 i 18 grudnia br. na godz. 18.30, na WIECZORY ADWENTOWE. Poprowadzi je o. Tomasz Alexiewicz OP.

Kalendarium na grudzień

- 1.XII. I. Niedziela Adwentu
- 4.XII. św. Barbary - patronki górników i dobrej śmierci,
- 6.XII. Św. Mikołaja
- 9.XII. Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP
- 8.XII. II. Niedziela Adwentu
- 15.XII. III. Niedziela Adwentu
- 22.XII. IV. Niedziela Adwentu
- 24.XII. Wigilia Bożego Narodzenia
- 25.XII. Święto Narodzenia Pańskiego
- 26.XII. Św. Szczepana - pierwszego męczennika
- 27.XII. św. Jana Apostoła i Ewangelisty, święto
- 28.XII. Świętych Młodzianków Męczenników, święto
- 29.XII. Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa, święto

ŚLUBY

Luis Ramon Ganoza Ferrer
i Bogna Mirosława Ganoza –Świerczek,
ul. Młyńska

Chrzty

Leon Feliks Bielewski, Al. Wielkopolska

ODESZLI DO WIECZNOŚCI

Andrzej Stanisław Kowalski, ul. Piaskowa, 1.55
Helena Bocian, ul. Nowowiejskiego, 1.87
Włodzimierz Stawny, ul. Chopina, 1.81
Michał Gimzewski, ul. Solna, 1.57
Jadwiga Lisek, Sw. Wojciech, 1.88
Tadeusz Ludwiczak, ul. Św. Wojciech, 1.88

„Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!”

Rozpoczęła się peregrynacja Krzyża Lednickiego

Krzyż przekazywany będzie na okres jednego tygodnia parafiom oraz wspólnotom. W programie wizyty krzyża jest

nabożeństwo z adoracją i Litanią do Jana Pawła II z intencją modlitwy za młodzież Polski i świata.

M a r z e n i e m organizatorów jest podarowanie tego omodlonego przez polskich wiernych **k r z y ż a O j c u Ś w i ę t e m** u Franciszkowi, jako iskrę wiary znad Lednicy, z Polski.

Rok św. Jana z Dukli

Wiśniowiecki czy Jan Sobieski. Jana z Dukli szczególnie czcili żołnierze, zwłaszcza kiedy Bohdan Chmielnicki wraz z chanem tatarskim Tuhaj Bejem rozpoczęli oblężenie Lwowa. Szanse na obronę miasta były znikome, ludność zgromadzona m.in. w klasztorze bernardynów modliła się o wstawiennictwo Jana z Dukli. Niespodziewanie Chmielnicki odstąpił od oblężenia, przyjął od miasta okup i skierował się z wojskami w stronę Zamościa. To niespodziewane ocalenie miasta uznano za cud, co potwierdziły zeznania mieszczan przed królem Janem Kazimierzem. Zeznali oni, że widzieli podczas oblężenia postać Jana z Dukli unoszącą się nad miastem i że to właśnie ten widok skłonił wrogów do zaprzestania oblężenia. Po tych wydarzeniach Jana z Dukli zaczęto nazywać Błogosławionym, a bernardyni podjęli starania o jego kanoniczną beatyfikację, co stało się w roku 1733. Sześć lat później - 5 września 1739 roku - błogosławiony Jan z Dukli został Patronem Polski. Starania o jego kanonizację podjęto jeszcze w XVIII wieku, ale ostatecznie Jana z Dukli wyniósł na ołtarze dopiero Jan Paweł II w dniu 10 czerwca 1997 roku.

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze

ks. Marek Kaiser - proboszcz (tel. 61-852-69-85);
ks. dr Trojan Marchwiak - (tel. 61-852-26-54);

Porządek Mszy św. i nabożeństw:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla szkół podstawowych), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka);
- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30;

Nieszpory: niedziela g. 17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu, maja, czerwca i października);

Maryjne: sobota g. 18.00;

Adoracja Najświętszego Sakramentu: I - czwartek miesiąca g. 17.00 - 18.30;

Godzina Święta: I - czwartek miesiąca g. 18.00;

Misyjne: I - czwartek miesiąca g. 18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc);

Do Serca P. Jezusa: I - piątek miesiąca g. 18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc);

Nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o Budowę Domu Ulgi w Cierpieniu: II czwartek miesiąca g. 18.30;

Nowenna do św. Antoniego: wtorek g. 18.00;

Spowiedź św.;

- 15 min. przed każdą Mszą św. i w sobotę od g. 18.00;

- w I - czwartek miesiąca od g. 17.00;

- w I - piątek miesiąca od g. 16.00 - g. 19.30;

Chrzty: w 2 - sobotę miesiąca g. 18.30 i w 4 - niedzielę miesiąca g. 12.15;

Różaniec: Poniedziałek - Piątek g. 18.00;

Jubileusze małżeńskie: 3 sobota miesiąca o g. 18.30;

Msza św. za zmarłych w minionym miesiącu parafian:

I - niedziela miesiąca g. 9.30;

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek g. 19.30;

Wymienianki roczne: w każdą niedzielę o g. 9.20;

Biuro Parafialne; (tel./fax. 61-851-90-12): w poniedziałki i piątki - g. 16.30 - 17.30

we wtorki i czwartki - g. 9.00 - 10.00;

- dla narzeczonych: w I, III i V wtorek miesiąca g. 19.00 - 20.30;

(biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca);

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: sobota g. 10.00 - 12 oraz niedziela g. 13.00 - 16.00;

(inne terminy można indywidualnie uzgodnić);

Poradnia Rodzinna i Przedmałżeńska: II wtorek miesiąca g. 17.30;

Parafialna Caritas: w II i IV poniedziałek miesiąca g. 18.00 - 19.00;

Członkowie Żywego Różańca: pierwsza sobota miesiąca g. 8.30;

Spotkania Biblijne: 2 i 4 wtorek g. 19.30;

Spotkania AA (anonimowych alkoholików): piątek g. 19.00;

Spotkania AI - Anon (rodzin alkoholików): środa g. 19.00;

Modlitwa o Jedność Chrześcijan: czwartek miesiąca g. 20.00

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318

Strona internetowa Parafii:

www.swietywojciech.archpoznan.pl

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl

Pismo Parafialne Św. Wojciech: miesięcznik, nakład 300 egz. Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Wojciecha, Wzgórze Św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. do redakcji: 501 529 446, e-mail: swietywojciech@archpoznan.pl Redaguje zespół: Małgorzata Głowacka-Helak, Leszek Helak, ks. Marek Kaiser (proboszcz parafii - opiekun redakcji), Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej)

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26

Redakcja nie zwraca nie zamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.